

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1T/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010136
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7617010136.42

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Kráľovej a prísediacich T. K. a Z. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

J. W., nar. X.XX.XXXX v R., trvale bytom V., Za tehelňou č. XXX/X,
okres Spišská Nová Ves,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 1. augusta 2015 v čase okolo 21.30 h v obci Markušovce, v rómskej osade Za tehelňou, na miestnej komunikácii v blízkosti rodinného domu číslo XXX/X, po predchádzajúcej hádke s rodinnými príslušníkmi rodiny K., fyzicky napadol F. K. tak, že ho drevenou latou udrel po ľavom ramene a následne i po hlave, načo F. K. spadol na zem, pričom utrpel zlomeninu čelovej kosti vľavo a krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu v čelovej oblasti s dobou práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 4 týždňov,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky, na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s použitím § 138 písm. a) Tr. zákona,

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2,4 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenému F. K., nar.XX.X.XXXX v Q., trvale bytom V., ul. J. N. č. XXX/XX škodu z titulu bolestného vo výške 2.059,20 eur a DÔVERE zdravotnej poisťovni, a.s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 1.195,93 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Dňa 2.3.2017 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves na tunajší súd obžalobu na obvineného Imricha Pechu na tom skutkovom základe, že dňa 1. augusta 2015, v čase okolo 21.30 h v obci Markušovce, v rómskej osade D., na miestnej komunikácii v blízkosti rodinného domu číslo XXX/X, po predchádzajúcej hádke s rodinnými príslušníkmi rodiny K., fyzicky napadol F. K. tak, že ho drevenou latou udrel po ľavom ramene a následne i po hlave, načo F. K. spadol na zem a upadol do bezvedomia, pričom utrpel zlomeninu čelovej kosti vľavo a minimálne krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu s dobou práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 4-5 týždňov, čím bol ohrozený mozog ako životne dôležitý orgán ľudského tela, pričom u poškodeného pri takomto mechanizme vzniku úrazu mohlo dôjsť aj k opuchnutiu mozgu, krvácaniu do mozgového tkaniva, čo by bezprostredne ohrozovalo poškodeného F. K. na živote, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona.

Prvostupňový súd rozhodol vo veci rozsudkom dňa 6.2.2019, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/43/2019 zo dňa 26.9.2019 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dňa 10.2.2020 došlo k zmene v zložení senátu, s ktorou obžalovaný Imrich Pecha nesúhlasil, preto súd vykonal hlavné pojednávanie odznova.

Obžalovaný J. W. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K skutku uviedol, že dňa 1.8.2015 okolo 21.30 h spal, lebo berie silné antidepresíva. J. K., Z. K., R. W. prišli k ním, k domu, ktorý má aj pozemok, ktorý je oplotený, začali trepať po parapetoch, hovoriť, že im podpália dom. Počul to cez otvorené okno a ako vyšiel z vnútra z vchodových dverí, tak Z. K. ho udrel bejzbalovou palicou po ľavom ramene. On mu útok vrátil, vrazil mu do úst a odbil mu bejzbaluku, z domu vyšli jeho bratia Q. a M. a začala bitka. Z. K. nespadol na zem. Neskôr sa vyjadril, že Z. K. spadol, keď mu dal ranu, ale vzápätí vstal a bili sa už všetci hromadne. On mal potom v ruke drevenú latu, ktorú zobral z dvora, kde ich mali naukladané. Mohla byť hrubá cca 5 cm - 10 cm a dlhá pol metra alebo meter. Boli tam J. K., R. W. a následne aj jeho bratranec T. a ďalší, všetci na ich pozemku. Bilo sa asi 10 až 15 ľudí minimálne aj J. K.. K. prišli ozbrojení, mali bejzbalové palice, palice. Bili na ich dvore hlava nehlava a nevie, kto udrel poškodeného F. K.. Viditeľnosť bola nulová, nesvietilo svetlo na terase a ani na cestnej komunikácii. On nemal žiadny úmysel mu ublížiť. Na F. K. nevidel žiadne zranenie. Bitka skončila, keď zbadali policajtov a rozutekali sa. Videl, že bola zavolaná RZP a R. W. a T. K. dovedli poškodeného F. K. z domu do RZP a išiel po vlastných nohách. Vedel, že bol poškodený hospitalizovaný, po prepustení z nemocnice pil a asi 10.-12.8. išiel s otcom pracovať a po mesiaci sa zamestnal vo Svite, asi vo firme na výrobu ponožiek, čo vie od známych, ktorí tam robili. K. boli opití, lebo oslavovali narodenie dieťaťa Dávidovej sestry, čo sa dozvedel na druhý deň. Dôvod prečo v noci prišli k ich domu bol, že ich dcéra A. žije s jeho bratom Q. W., pohádali sa, K. ju zobrali domov, no brat ju dovedol naspäť k ním. Jeho bolelo rameno, ale k lekárovi nešiel. V súčasnej dobe sú s F. K. zadobre, stretávajú sa, sú rodina.

Po predložení fotodokumentácie z obhliadky miesta činu obžalovaný uviedol, že na foto 1 je zadná časť ich domu a záhrady, je tam chlievik pre prasatá a toaleta, latkový plot je ich, cesta vedie k ním dole. Na fotodokumentácii však nie je miesto skutku, pretože bitka sa odohrala za plotom, ktorý je na fotkách 1 a 2.

Poškodený F. K. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať s poukazom na príbuzenský pomer s obžalovaným, dobré vzťahy, v dôsledku čoho nechce, aby bol trestnej stíhaný. Na návrh prokurátorky boli prečítané výpovede poškodeného z prípravného konania, kde dňa 8.12.2015 uviedol, že dňa 1.8.2015 asi o 21.30 h sa vrátil domov z brigády v Českej republike, bol doma so svojou rodinou a začul volať z ulice matku J. K., ktorá na neho kričala, aby išiel pomôcť, že otca bijú. Počul to, vyšiel von pred dom a prešiel na cestu, kde videl ako napádajú jeho otca bratia W.. Rozutekal sa smerom k nim a na zemi vedľa cesty pred zadným vchodom do domu W. bol jeho otec Z. K. a vedľa neho druh jeho sestry R. W. a jeho matka. Oproti nim stáli bratia W., J., M. a Q.. J. so M. mali v rukách drevené laty a ich brat Q. mal v rukách sekeru. Videl tam aj sestru A., ktorá mala na rukách dieťa a všetci na seba kričali, bola tam veľká hádka. Snažil sa to upokojiť, je pravdou, že otec mal vypité, lebo bol na oslave narodenia dieťaťa a jeho ďalšej dcéry u jeho brata v miestnej časti. Hádka medzi otcom Z. a bratmi W. bola preto, lebo sestra A. žije s Q. W. ako jeho družka, majú spolu dieťa, ďalšie čakajú a majú medzi sebou nezhody a ona odišla od neho k rodičom, ale v ten deň sa k nemu vrátila a otec chcel, aby sa A. vrátila späť domov a s Jozefom nežila. Preto vznikla hádka, otec Z. K. volal cestou domov z oslavy na Blanku, aby išla domov, lebo mu niekto povedal, že sa vrátila ku svojmu druhovi a vtedy z domu vybehli bratia W. a útočili a kričali na otca a z toho vznikla hádka. Keď pribehol, snažil sa ich upokojiť, ale to sa nedalo, lebo bratia W. útočili na otca, ktorý pred nimi ustupoval, ale je pravdou, že sa s nimi hádal. On a Lukáš W. mu pomáhali zo zeme vstať a keď ho držal pod pazuchami, tak len videl ako J. W. dvihol drevenú latu a zahnal sa smerom na jeho otca, kde on stál za ním a tou drevenou latou ho udrel po hlave a potom po ramene a on spadol na zem. Nič viac si nepamätá, prebral sa až v unimobunke brata jeho otca a potom ho sanitka odviezla do nemocnice. V nemocnici ho ošetrili, bol hospitalizovaný od 2.8.2015 do 7.8.2015. Potom ho z nemocnice prepustili do domáceho ošetrovania, v lekárni si kúpil lieky na bolesť hlavy, čo mu odporučili v nemocnici. Po prepustení sa išiel hlásiť k obvodnému lekárovi MUDr. Vokálovi, ktorý ale nepracoval, preto išiel za MUDr. Hrebenárovou, kde si k nej dal aj zdravotnú kartu. Ona ho poslala na potrebné vyšetrenia ale PN nebol, lebo sa tak rozhodol, liečil sa doma. Doklady z vyšetrenia doložil pri výsluchu. Chce, aby J. W. niesol zodpovednosť, mal bolesti hlavy, ktoré už ustúpili, ale niekedy ho ešte bolí krk a oči, inak ho to neobmedzilo. Pri výsluchu dňa 18.3.2016 už využil svoje právo a odmietol vypovedať, nepripojil sa k trestnému stíhaniu J. W., zotrval však na náhrade škody, bolestnom vo výške 2.059,20 eur.

Svedok M. W. - brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prišli Z. K., F. K., a ďalší, minimálne 8 až 10 vrátane detí a kričali, aby išli von, že ich zabijú, podpália a búchali po parapetoch. Vyšiel von brat J., hneď dostal úder a začal sa s nimi biť. Toto nevidel, vedel to od brata. On ho videl už biť sa s Z. K. a F. K. na ich dvore. Potom vyšiel on, brat Jozef, mama. Mali na dvore obrezky, lebo topia drevom, zobrali ich do ruky, on mal asi polmetrovú alebo metrovú a hrubú asi 2 cm a bili sa hromadne. Imrich mal tiež latu v rukách. Klempárovci mali v rukách nejaké poriská. Odohralo sa to pri ich vstupných dverách, na záhrade. Bola tma, nemajú vzadu na záhrade svetlo. Neregistroval kto koho udrel. Nikto nespadol na zem, nevidel na nikom vážnejšie zranenia. Potom prišli policajti a rozutekali sa. RZP nenašla F. K. ležať na ceste, nastúpil do RZP po svojich. Bola tam J. K. aj R. W.. Jeho bolel chrbát, dostal poruke, po nohe, viditeľné zranenie nemal, nebol na ošetrení. K. prišli, lebo ich dcéra Blanka sa vrátila k rodičom a potom prišla naspäť k nim domov a oni chceli riešiť s bratom Jozefom, prečo ju bil.

Na návrh prokurátorky bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 18.12.2015, kde uviedol, že býva na uvedenej adrese s družkou V. W., ich deťmi, matkou, dvoma bratmi Q. a J.. Ku skutku ublíženia F. K. uviedol, že trvá na svojej výpovedi zo dňa 10.9.2015. O skutku ublíženia F. K. vie len to, čo mu povedal brat J., keď vošiel do domu, on nič nevidel. Pri bitke nebol, nikoho nenapadol. Vie iba to, čo mu povedal brat J. a to, že K. prišli k nim na bitku kvôli ich dcére A. a boli opití. A brat J. niekoho udrel, ale nevedel mu povedať koho, bola tma a on hneď utekal do domu.

Po vyzvaní, aby sa vyjadril, prečo na hlavnom pojednávaní vypovedal ináč, svedok uviedol, že nevie, čo to tam napísali, on určite rozprával to, čo teraz, že sa bili všetci traja bratia, hromadne.

Svedkovia Q. W. a A. K. na hlavnom pojednávaní tak ako aj v prípravnom konaní využili svoje právo a odmietli vypovedať.

Svedkyňa D. H., rod. W. - sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že 1.8. sa brat Q. pohádka s družkou A. K., ktorá odišla k svojim rodičom, ale večer ju brat doniesol domov. D. K. začali klopať, búchať po parapetoch, kde mal izbu brat J., ktorý išiel otvoriť dvere a už tam ho udreli. Ona

to nevidela. Brat začal kričať, vybehli ďalší bratia a bili sa tam. Nevie kto ďalej koho udrel, nevidela, či mal niekto niečo v rukách. Keď sa bratia už bili, mali v rukách drevené obrezky z ich záhrady. Bili sa všetci hromadne u nich na záhrade. Tí čo prišli, nevie s istotou povedať, či niečo mali v rukách, lebo bola tma a nevidela. Bol tam nejaký K., nejaký R.. Na otázku ako to skončilo, sa opýtala, že brat buchol F.? Nevie ako bitka skončila, bola dnu a volala RZP. Volala ju preto, lebo nevedela, kto je zranený. Nikoho zraneného nevidela, ona nešla von, počas celého konfliktu bola doma. Celá potýčka sa odohrala na záhrade. čo sa dialo von, vedela z vonku, kde každý kričal. Poškodený F. K. išiel po troch týždňoch od skutku pracovať do Čiech, do Chemosvitu, čo vie z rečí.

Na otázky obžalovaného uviedla, že keď on otvoril dvere Z. K. mal v rukách bejzbalovú pátku, s ktorou ho udrel. Začali sa tam následne vytlačovať. Bol tam prítomný aj F. K., bola tam aj J. K., z bratov bol Q. a M., incident bol v ich záhrade, kúsok od vchodových dverí. Videla, že prišla RZP, F. K. tam stál a išiel po vlastných do RZP. Na RZP čakal v ich záhrade pri plote.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 5.4.2016, kde uviedla, že nevie sa presne vyjadriť, kto mohol udrieť F. K., ale vie povedať, že tam bolo strašne veľa ľudí, má na mysli dospelých aj deti a že niekto naozaj tam odpadol, ale z akej príčiny odpadol, tak to povedať nevie.

Svedkyňa uviedla, že v pravdu je to, čo uviedla v prípravnom konaní a nevie, kto mal udrieť F. K., až potom sa to riešilo. Nevidela kto koho udrel, lebo tam bolo veľa ľudí. Odpadol niekto, ale až keď začali kričať, že F. odpadol, nevidela, kto bol na zemi.

Bola prečítaná ďalšia časť výpovede z 5.4.2016, kde vypovedala, že vtedy vyšiel vonku jej brat J. W., aby zistil, že čo sa vlastne deje. Kým vyšla z domu aj ona, tak už iba zaregistrovala, že skoro všetci pri ich vstupných dverách stoja viacerí rodinní príslušníci rodiny K., títo mali niečo v rukách ako sekery, nože, mačety a podobne.

K rozporu, že na hlavnom pojednávaní uviedla, že brata J. mal Z. K. napadnúť bejzbalovou, čo neuviedla v prípravnom konaní a ani predmet bejzbalu uviedla, že vtedy išli vypovedať a boli v šoku, otrásení. K tomu, že na hlavnom pojednávaní sa vyjadrila, že ostala v dome, v prípravnom konaní, že vyšla von, uviedla, že vyšla von potom, čo sa to ukľudnilo.

Svedkyni bola prečítaná ďalšia časť jej výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že videla, že skoro pri ich vstupných dverách stoja viacerí príslušníci rodiny K., títo mali niečo v rukách ako sekery, nože, mačety, podobne. Vtedy brata J. videla, že on stojí vlastne obkľúčený rodinou K., tu nastala medzi nimi bitka, kedy do bitky sa zapojili aj ďalší bratia M. a Q., aby chránili brata Imra. Keď toto zbadala, tak okamžite telefonovala na políciu do Markušoviec na číslo 158 a 112 s tým, aby ihneď poslali hliadku polície. Nakoľko boli oni ako rodina W. fyzicky napadnutí rodinou K.. Tieto telefonáty viackrát zopakovala. K rozporu, či teda ostala v dome alebo bola von uviedla, že iba počula krik, utekala dnu a volal na políciu.

K predloženej fotodokumentácii z miesta obhliadky svedkyňa uviedla, že miesto činu sa tam nenachádza, na fotkách nie je ich dom, ani plot na fotkách nie je ich.

Svedkyňa P. W. - matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň sa syn Q. pohádal s družkou Blankou a ona odišla k matke. Potom ju syn v noci doniesol domov. K. vtedy popíjali u Vladimíra K., lebo M. K. sa narodil syn. A keď popili, prišli na ich dvor, oni už spali a začali kričať, aby išli von, búchali po parapetoch. Kričali, kde je Blanka, nech ide domov, prečo ju doniesol Jožko naspäť. Videla tam T., Z. a J. K., Katarínu, Vieru, ženy, deti. Otvorili dvere, oni už mali laty a bili po oblokoch, kričali, že im potrebujú obloky. Zobudila Jozefa a Štefana. Vyšla von, za ňou aj dcéra Zuzana. Začali sa biť. Z. K. aj Dávid sa hromadne bili s jej synmi a bola tam tma. Synovia nemali nič v rukách, oni vyšli z postelí, nemajú drevárku ani nemali nič v dome. Neskôr uviedla, že majú drevárku, zamknutú, laty a poriská majú v dome. K. mali laty. Bitka skončila tak, že niekto udrel F. a K., zavolali záchranku, že ho daktó udrel po hlave, ale oni nevedeli kto. Dávid ešte ďalej pil ako ho zobrala sanitka. Na ďalšiu otázku zase uviedla, že RZP nevidela. Nevidela, aby Dávid spadol na zem, lebo bola tma, oni ho zobrali vonku z ich záhrady, z dvora. Nevie kto ho zobral, či jeho žena alebo niekto iný, ale vonku s ním stáli, pili a tancovali. Následne uviedla, že dôvodom ukončenia bitky bolo to, že Dávid spadol, ale nevedeli, kto ho udrel. Syn J. mal zranenia, ale nešiel k doktorovi, teraz je z toho onkologický pacient.

K predloženej fotodokumentácii z obhliadky miesta činu uviedla, že tam nie je ich dom ani ich plot. Na foto 1 v zadnej časti vidieť dom K. K., a v ďalšom dome býva jej švagriná A. W.. Oni majú dom bez omietky. Býva na tej ulici, ale ich dom je ďalej. Taký plot ako je na foto 2 nie je tam, kde má ona dom. Následne uviedla, že dom pred ktorým je otvorená bránka je jej, ale ona nemá takú búdku na záhrade. Následne zmenila výpoveď, že ani dom nie je jej, lebo ona má veľké plastové okná. Bitka sa neudiala z tej strany domu, ale prišli z cesty hore.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že na fotodokumentácii nie je ich dom, ani oplotenie.

Svedok T. W. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať, preto bola na návrh prokurátorky prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 19.10.2016, kde uviedol, že býva v V., D.. Na jeho pozemku je postavený rodinný dom nebohého brata X. W. a teda obv. J. W. a jeho rodina bývajú vedľa neho. Tieto domy, ktoré sú postavené, nemajú vlastné oplotenie, teda na pozemku stoja samostatne. Čo sa týka vyšetrovanej udalosti, bolo to raz v lete, v nočných hodinách, kedy sa zobudil na krik, ktorý išiel z vedľajšieho dvora švagrinej. Preto vyšiel pred dom a tam uvidel zo vzdialenosti cca 8 až 10 metrov, že rodina Z. bola na dvore P. W.. Oni boli hneď za oplotením domu, ktoré je vedené na medzi okolo prístupovej cesty do ich osady, teda rodina K. bola už vo dvore. Bol tam veľký krik a zaregistroval na dvore synovcov J. W., M. W., Q. W. ako aj členov rodiny K., že sa bili navzájom. Nakoľko v mieste, kde sa bili nebolo svetlo a bola tam tma, nevie povedať kto koho fyzicky napádal a akým spôsobom. Proste videl vyššie uvedené osoby, ktoré sa navzájom bili. Čo im bolo spôsobené a kto komu pri tomto napádaní ublížil, povedať nevie, nakoľko priamo k bitke nešiel. Teraz si spomína, že na dvore videl aj Romana W., jeho synovca. Počas bitky sa tam zbehlo viacero Rómov z osady, nakoľko tam bol krik. O nejaký čas prišli policajti z Markušoviec a títo dohovárali rodinám. Kto ich privolal, povedať nevie. Nevie povedať, kedy do osady prišla sanitka a koho odviezla, lebo nebol tam do konca šarvátky. Na otázku, či zaregistroval, aby sa strany navzájom bili nejakými predmetmi (palicami) uviedol, že palice si nevšimol.

Svedok T. W. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať, preto bola na návrh prokurátorky prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 25.10.2016, kde uviedol, že býva v Markušovciach, Za tehelňou č. XXX/X. K udalosti si pamätá, že to bolo raz v noci, nevie povedať koľko bolo presne hodín, mohlo byť okolo 22.15-22.30 h, kedy vyšiel z ich domu, ktorý stojí na spoločnej záhrade rodinných domov rodín P. W., T. W. a jeho mamy Márie W. na WC. Vtedy videl ako z asfaltovej cesty prichádzajú smerom k ich domu po poľnej ceste Z. K., F. K. a zať Z. K. - R., ktorého pozná pod prezývkou A.. Títo traja mali v rukách predmety, a to F. K. mal bejzboľku, Z. K. mal v rukách sekeru a Buber mal v rukách bejzboľku. Títo traja prišli až ku vchodovým dverám domu P. W., to vie preto, lebo išiel za nimi a pozeral sa kde vlastne idú. Tak videl a následne počul, že F. K. búchal na dvere domu P. W. a kričal, aby vyšli von na bitku. K nemu sa následne pridali aj Z. K., jeho otec ako aj R. zv. A.. Z domu vyšiel J. W., ktorý bol oblečený iba v kraťasoch a tričku. Vtedy videl, že F. K. udrel bejzboľkou J. W. po ramene. Následne na to, z domu vyšli Q. W. ako aj M. W. a začali sa medzi sebou biť. Keď toto uvidel, išiel po ujka T. W., aby videl, že sa tam bijú. Viac tam neostal, nakoľko mal strach, či aj on nedostane bitku. Teda kto udrel F. K., povedať nevie, ale vie povedať, že pri tejto bitke bolo veľa krikú a zbehlo sa tam viacero susedov. Kto volal policajtov, povedať nevie, policajné auto videl prichádzať o nejaký čas. Nevie, kto udrel F. K., nevidel to. Celá bitka sa odohrávala vo dvore pri rodinnom dome P. W., kde nie je pouličné svetlo a nesvietilo ani svetlo z verandy, teda tam bola tma. Videl, že Z. K. ako aj R. zv. A. napadli J. W. a keď potom z domu vyšiel Q. W., tak udreli aj jeho ako aj jeho brata M. W., ktorý vyšiel z domu po Q. W.. Iné osoby tam neregistroval. M. a Q. W. sa iba bránili. Nevidel, aby niekto kopol do hlavy F. K., ani aby spadol počas incidentu na zem. K. sa mu zdali opití, lebo to vycítil z ich správania, no kto do akej miery bol opitý to nevie povedať. Keď z domu vyšiel J. W., pýtal sa ich, čo chcú, odpoveď nepočul, videl, že F. K. ho hneď udrel bejzboľkou po ramene.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že presne opísal incident, ako sa stal.

Svedok Z. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že toho dňa sa dcére Veronike narodil syn a popili u brata Vladimíra. Bol opitý, ale nie tak, aby nevedel o ničom, či nemohol chodiť. Išiel domov so svojou ženou a niekto mu povedal, že dcéra Blanka je u priateľa Joža. Preto išiel na bránku, kde bývajú W. a volal na ňu, aby prišla von, išla s nimi domov. V tom počul, počkaj, už ideme von, vybehli a napadli ich. Nevie, kto ho napadol, lebo bola tma, sotili ho na zem za bránkou smerom na cestu, nevie kto ho sotil, všetci na neho skočili. On ako počul, že už idú, zľakol sa, odstúpil od bránky. Za bránku nevošli. Bránka bola z latiek, teraz už majú inú. Žena kričala a prišiel syn Dávid, ktorý nevedel, že ho napadli. On ho nevidel, lebo

bola tma a nevidel, čo sa stalo, niekto vybehol, hľadal ho na zemi a on ležal na zemi. Žena kričala, že jej zabili syna. Boli tam on, žena, Dávid a Imrich, Štefan a Jozef W.. R. W. tam s nimi nebol. Niečo mali v rukách asi palice, dostal po chrbte, potom to skončilo a utiekli do vnútra. Oni nemali žiadne predmety. Dávid bol v bezvedomí, lebo sa nehýbal, ležal na zemi, nevidel krv, nevidel, kto ho udrel. Nieкто vzal F.a zo zeme a odniesol ho domov. Nepamätá si už, či syn Dávid vedel ísť po vlastných nohách. Vie, že bol 5 alebo 6 dní v nemocnici a nevie, či mal potom nejaké zdravotné komplikácie, ani nevie, či chodil potom do práce. On so sebou nebol u doktora.

K predloženej fotodokumentácii z miesta obhliadky uviedol, že je tam drevený plot, ktorý patrí W., je tam miesto, kde došlo k útoku na jeho osobu.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že účelovo klame v prospech svojho syna, nakoľko na fotodokumentácii nie je ich dom, nemali žiadnu bránu. Vstúpili na ich pozemok on, jeho manželka, R. W. a ďalší. On keď otvoril dvere dostal bejzbalkou po ľavom ramene.

Svedkyňa J. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola s manželom u švagra a popíjali. Keď išli domov, dvaja chlapci im povedali, že Q. W. zobral ich dcéru A. domov. Manžel chcel s nimi rozprávať, pri záhrade volal na dcéru, no prišli von a bola bitka. Ona ťahala dcéru Blanku, aby išla domov. Ona volala na syna Dávída, on si myslel, že sa hádajú s manželom. J. W. prišiel von s doskou v ruke, myslel, že syn má niečo v ruke a udrel syna po hlave a ten zostal ležať na zemi, na ceste pred ich domom. Syn chcel ísť po otca. Nevidela, akú veľkú dosku mal, ako syn pribehol, hneď ho udrel prudko zhora. Predtým ako prišiel Dávid, sa s jej manželom iba hádali. Manžel o tom nevedel už bol ďalej asi 5 metrov. Manžel sa medzitým bil. Bola tam tma, svietilo jedno svetlo. Neboli v rámci konfliktu za bránkou. Bol s nimi aj R. W.. Pribehli nejaké ženy, synova manželka, svokra a zobrali ho domov. Oni išli k synovi, plakali a zobrala ho záchranka. Do RZP ho zobrali, prestal hovoriť. Syn bol hospitalizovaný, pracovať nemohol, lebo ho bolela hlava.

K predloženej fotodokumentácii z obhliadky miesta činu uviedla, že je na fotke 1 je dom W., brána bola zatvorená, na cestu tam pribehol syn Dávid, kde ostal ležať. Na toto č. 3 vidieť aj dom manželovho brata, u ktorého boli.

Na návrh obhajcu bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 22.9.2015, kde uviedla, že jej syn Dávid bežal na pomoc svojmu otcovi a keď pribehol a chcel pomôcť a keď sa postavil za neho, v tom ako sa M. oháňali latami, tak ho Imrich drevenou latou udrel najprv po ramene a potom po hlave a vtedy syn spadol na zem.

Po vysvetlení rozporu, že uviedla, že v momente ako prišiel Dávid, tak na neho zaútočil J. W. a predtým vypovedala o nejakej šarvátke, uviedla že sa tam bili. Ohľadom ďalšieho popisu skutku to bude tak, ako vypovedala v prípravnom konaní, lebo je už od toho temer sedem rokov a si už človek nepamätá.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že tiež účelovo klame v prospech svojho syna.

Svedkyňa K. K. - manželka poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedla, že pri samotnom konflikte medzi W. a K. nebola, nevie, čo sa tam stalo. Bola doma, uložila spať deti a keď vyšla von doniesli jej zraneného manžela F. K.. Všetci rozprávali, že Imrich W. ho udrel po hlave a ramene. Mali v ten deň oslavu narodenia dieťaťa švagrinej, oslavovali M., M., R., J., Z., K., manžel aj ona. Z oslavy odišla s deťmi domov okolo 21.00 h, manžela doniesol T. K.. Manžel mal celú tvár čiernu, opuchnuté oči, bol pri vedomí a rozprával jej, čo sa stalo, že jeho otec išiel tam hore, ale nie na ich pozemok a volal na dcéru Blanku, aby vyšla von, a keď oni počuli krik vyšli von na bitku s drevenými latami a sekerami a kto ho zbil. Začala ho volať matka, že otca bijú a on išiel po neho, lebo vedel že je opitý, že ho donesie domov. A tam ho udreli s doskou po hlave a ramene, spadol na zem a už si nepamätal. Predtým nezhody s W. nemali. Poškodený po prepustení z nemocnice sa sťažoval na bolesť hlavy, nevedel sa postaviť z postele, lebo sa mu točila hlava, musela s ním ísť na záchod a ostatné bežné veci, asi mesiac bol doma a potom išiel do roboty, užíval ibalgin. Manžel bol v bezvedomí potom ako dostal ranu, potom ho prebrali a doniesli domov. Ich dom je asi 10 metrov od miesta, kde ho napadli.

K predloženej fotodokumentácii z miesta obhliadky uviedla, že na foto 1,2 je v pravom hornom rohu dom Pechovcov a na spodnej fotke je dom jej matky.

Na návrh prokurátorky bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 13.5.2016, kde uviedla, že sa môže vyjadriť iba v tom zmysle, že o krátku chvíľu po jej príchode domov, volali na ňu, vyšla z domu, kedy už iba videla, že jej manžel a niesli domov, presne čo si spomína, niesol ho bratranec Rastislav K. a ešte niekto iný, kto to bol dnes nepovie. Manžel bol v bezvedomí a z nosa mu tiekla krv. Pýtala sa tam prítomných ľudí, že čo sa stalo, vtedy jej ľudia hovorili, že manžel bol zbitý ich susedom J. W. tak, že J. W. ho najprv udrel nejakou drevenou latou po pleci a následne ho udrel po hlave. Po týchto úderoch mal manžel odpadnúť do bezvedomia a tak ho priniesli domov. Tu sa ho pokúšali prebrať a ani nevie povedať, kto privolal sanitku. Po príchode sanitky manžela Dávida zobrali do nemocnice, po jeho príchode jej Dávid povedal len toľko, že on si bránil otca, jej svokra Z. K., nakoľko jeho napadli údajne Q. W., J. W. a M. W.. Vtedy keď ho išiel brániť tak, že ho J. W. najprv udrel po ramene, potom po hlave. Toto však už vedela v ten deň, keď sa to stalo, nakoľko ako už vyššie uviedla, toto hovorili tam prítomní Rómovia. Viac jej o priebehu jeho zbitia nepovedal, a preto sa ani viac k veci vyjadriť nevie. Po vysvetlení rozporov, že na hlavnom pojednávaní sa vyjadřila, že o skutku jej rozprával manžel a v prípravnom konaní, že sa to dozvedala od ľudí, svedkyňa uviedla, že pravdou je to výpoveď z prípravného konania. Na to, že mu išla krv z nosa si už teraz nespomína, najviac si všimla tie opuchnuté a čierne oči.

Svedok T. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na incident zo dňa 1.8.2015 si už nepamätá, lebo to bolo dávno. Svedok sa nevedel vyjadriť ani na položené otázky, preto na návrh prokurátorky bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 21.7.2016, kde vypovedal, že v lete minulého roku, kedy v dome M. K. bola nejaká oslava a bolo tam viac hostí. On býva blízko, vlastne v tom istom dome, avšak má samostatný vchod. On na oslave nebol, počul iba hudbu a spev. V čase okolo 21.00 h mal na rukách syna P. ktorý mal 11 mesiacov. V tom počul z ulice krik a tak syna podal manželke a vyšiel z domu von. Na ulici stálo viacero Rómov a títo niečo kričali v tom zmysle, že je vonku bitka. Rozutekal sa od domu smerom na ulicu, avšak samotnú bitku nevidel. Utekal totiž na druhú stranu, nie tam kde bola bitka, lebo jemu zavadzali Rómovia. Keď zistil, že uteká na inú stranu, otočil sa a utekal smerom do osady. Vtedy videl, že aj na druhej strane v miernom kopci stoja Rómovia. Na ceste zrazu zbadal ležať nejakú postavu. Keď sa k nej priblížil, tak zistil, že sa jedná o bratranca F. K.. Ležal rovnobežne s cestou, na chrbte. Bol v bezvedomí, nakoľko nereagoval na jeho slová. Snažil sa ho prebrať, dal mu asi dve mierne facky po tvári. Vtedy sa prebral a on ho zdvihol zo zeme. Začal ho viesť k jeho domu, kedy niekto z tam prítomných Rómov mu pomohol ho dostať do domu. Kto to bol, dnes presne povedať nevie, zdá sa mu, že to bol Jozef K. ale na sto percent to povedať nevie. Cestou, keď F. viedol domov, pýtal sa ho, čo sa stalo a on mu povedal, že si na nič nepamätá. Bol zjavne dezorientovaný. Potom ho dali k nemu domov a niekto privolal sanitku a policajtov. Až v dome videl, že na Dávidovej tvári bola akoby modrina resp. mal bunču. Samotnú bitku nevidel a v ten deň sa od strýka Z. K. dozvedel, že Dávida udrel s nejakým hranolom alebo doskou J. W.. Či to bola pravda, on nevie. Na otázku, či registroval pri poškodení inej osoby, napr. Z. K., R. W. uviedol, že sa zdá, že oni tam vtedy neboli, registroval ich, až keď Dávida odviezol domov. Po odvedení Dávida domov, už pri Dávidovi videl jeho otca Z., tetu J. K., sesternicu M. K. a jej druhu R. W.. No bolo tam viac ľudí. Strýko Z. hovoril, že Dávida zbil J. W. s nejakým hranolom alebo doskou, nespomína si, či vtedy svietilo pouličné svetlo. Z rodiny W. tam nevidel nikoho. K bitke malo dôjsť tam, kde našiel Dávida ležať na ceste, t.j. pred domom W.. W. majú dom s oplotením, ktorý je vyššie cesty, teda stojí akoby na kopci. Krvavé zranenie na Dávidovi nevidel, doma u neho videl bunču na ľavej časti tváre. Či sa mu pustila krv z nosa potom, ako ho odviezol domov, to povedať nevie, lebo on už v dome viac neostal.

Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že si nepamätá ani na ňu. Na doplňujúce otázky uviedol, že keď našiel Dávida ležať, tak ho asi zdvihol a pešo odniesol, lebo to nebolo ďaleko, asi kráčal poškodený po svojich. Nepamätá si, či komunikoval. Nevie ako dospel k záveru, že bol v bezvedomí, nepamätá si. On nebol opitý.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedka R. W. zo dňa 12.9.2016, kde vypovedal, že čo sa týka udalosti, na ktorej presný dátum si nespomenie, ale bolo to začiatkom mesiaca august 2015, kedy oslavovali v dome M. K. narodenie jeho prvého dieťaťa. Vtedy na oslave bol prítomný aj Z. K. spolu s rodinou. Z. K. má syna F. K., ktorý bol tiež na oslave. Oslava sa skončila a tak Dávid išiel domov. On išiel domov spolu so svokrom Z. K. ako aj svokrou J. K. a keď prechádzali okolo domu rodiny W. tak jeho svokor zakričal na A. K., či ide domov. Vtedy z domu rodiny W. vybehli traja bratia W., a to Q. W., M. W. a J. W., kedy J. W. začal fyzicky ako aj slovné napádať Z. K.. Nakoľko tam na ulici bol krik, tak to bolo počuť po celej osade a vtedy prišiel sa tam pozrieť aj F. K. syn Z. K. a zároveň jeho švagor, lebo on žije v

pomere druh družka s jeho sestrou M. K.. Medzitým, čo stihol F. K. dobehnúť na ceste k nim, tak Z. a K. nejakým spôsobom bratia W. dostali k zemi. On so všimol iba to, že Emil K. ležal na zemi. Vtedy dobehol aj jeho syn F. a chcel chrániť svojho otca Z.. Vtedy jasne videl, že J. W. takým dreveným poriskom alebo latou udrel F. najprv po hlave a potom po ramene, kedy po týchto úderoch F. spadol na zem a ostal tam ležať. Nevie povedať, kto pomohol F. vstať zo zeme, on dvíhal zo zeme Emila K.. Jasne videl, že F., ktorý si bránil svojho otca udrel drevenou latou alebo poriskom práve J. W.. K samotnému napadnutiu Dávida K. došlo na ceste pod rodinným domom W., hoci musí povedať, že slovný a neskôr aj fyzický incident medzi Z. K. a bratmi W., myslí Q., M. a J. bol na prístupovej ceste - chodníčku k ich domu. No počas toho incidentu sa Z. K. tými štuchancami a vzájomným napádaním dostal až na asfaltovú cestu, ktorá ide po ulici D. Teda k samotnému fyzickému napadnutiu Dávida došlo na asfaltovej ceste pred rodinným domom W.. Registroval iba to, že J. W. dvíhal niečo drevené nad svoju hlavu a potom viedol úder priamo na hlavu F. K., ktorý v tom čase pozeral na svojho otca. Videl niečo drevené, no či to bola drevená lata alebo hranol resp. porisko povedať nevie. On triezvy nebol, mal trochu vypité, ale opitý nebol, vedel sa jasne zorientovať v priestore a čase, netackalo ho a podobne. Koľko mali vypité ďalší, to nesledoval, preto sa k tomu vyjadriť nevie. Nevie, či tam svietilo pouličné svetlo, zdá sa mu, že áno.

Svedkyňa M. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola v ten večer na návšteve u rodičov M. a R. K., kde bola oslava. F. K. mal vypité, išiel domov. J. a Z. K. odišli domov a potom počuli krik. Niekoľko volal, že Z. K. vošiel na ich (obžalovaného) pozemok a volal svoju dcéru Blanku von, začala hádka a potom volali Dávida, aby prišiel po otca, ktorý keď došiel už tam bola bitka. Ona tam nebola, vyšla len pred dom, ktorý je na tej istej ulici. Potom videla, že poškodeného viedli domov, kráčal sám, ale podopierali ho a išla za ním pozrieť k nemu domov. Mal celú hlavu skrivenú, ležal v kľúčoch a tak zavolała záchranku. Poškodený rozprával, že ho bolí hlava, inak jej nerozprával nič a manželke hovoril, že ho bolí hlava, že ho po hlave udreli.

Na návrh obhajcu bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 22.4.2016, kde uviedla, že keď videla Dávida K., tak ten bol v bezvedomí, celý sa triasol.

Po vysvetlení rozporu, že na hlavnom pojednávaní spomínala krv, nespomínala bezvedomie, uviedla, že je tomu už vyše sedem rokov a nepamätá si všetko. Keď prišla k nim, nebol v bezvedomí.

K prečítanej časti výpovede, kde uviedla, že o nejaký čas sa do ich domu vrátili ujo Z. K. aj s rodinou, kedy nevie povedať, kto doniesol F. K. k nim domov sa svedkyňa ohľadom toho, kde doniesli poškodeného F. K. vyjadrila, že už si to nepamätá presne.

Svedkyňa V. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ku dňu 1.8.2015 si pamätá to, že bol krik a vyšli z domu von. Bolo tam plno ľudí, hádali sa tam, ale ona nevie povedať kto a potom jej povedali, že má zavolať sanitku. Videla F. K., svojho bratranca, ako ho zraneného niesli domov. Nepamätá si aké mal zranenia.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedkyne V. W. zo dňa 28.10.2016, kde uviedla, že býva v V., D. č. XXX/X. O fyzickom napadnutí Dávida K. zo dňa 1.8.2015 nevie nič povedať, lebo pri tom nebola a o incidente sa dozvedela až neskôr. O J. W. môže povedať to, že nechodí po krčmách, správa sa slušne. Parcela 201/5 je jedna veľká záhrada, na ktorej stoja štyri rodinné domy. V roku 2015 tam stáli iba tri rodinné domy. Prvý bol jej, ktorý má spoločnú stenu s druhým domom, kde býva T. W.. Potom je záhrada, na ktorej bol plot, ktorý oddeľoval dom P. W.. V súčasnej dobe je medzi domom T. W. a P. W. postavená novostavba P. W.. Do spoločného dvora k nej T. W. a P. W. sa dá dostať tak, že z asfaltovej cesty, ktorá vedie po ulici za Tehelňou sa odbočí na poľnú cestičku, kde je ich spoločný dvor uzavretý rampou. Dom P. W. mal svoje oplotenie a k nim do dvora resp. k ich domu sa dalo dostať jednak z asfaltovej cesty a po poľnej ceste nich záhrady. Jej pozemok mal teda dva prístupy. Jeden bol zo spoločného dvora, kedy si návšteva musela otvoriť bránku hneď pri jej dome.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedkyne Mgr. Miriam Žolnerovej zo dňa 30.6.2016, kde uviedla, že pracuje v poisťovni Dôvera zdravotná poisťovňa a je splnomocnená na jej zastupovanie ako poškodeného. W. F. K. bol ich poisťencom a náklady na jeho ošetrovanie predstavovali sumu 1.195,93 eur, ktorú si žiadajú ako náhradu škody.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Róbert Slavkovský, ktorý podal znalecký posudok č. 27/2015 ohľadne zranení poškodeného F. K..

Podľa jeho záverov F. K. dňa 1.8.2015 utrpel krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu vľavo v čelovej oblasti a zlomeninu čelovej kosti vľavo, jednalo sa z medicínskeho hľadiska o zranenia ľahké, ktoré nezanechajú u poškodeného trvalé následky. Možný mechanizmus vzniku zranenia mohol byť úderom tupým predmetom do čelovej oblasti vľavo, úderom doskou. Bol poškodený životne dôležitý orgán, mozog. Vzhľadom na rozsah krvácania (minimálne) išlo o poškodenie reverzibilné, nemusel byť operovaný, nebol v dôsledku úrazu bezprostredne ohrozený na živote. Doba liečenia pri zlomenine čelovej kosti je štyri týždne, u krvácania pod tvrdú mozgovú plenu vľavo v čelovej oblasti je doba liečenia tri týždne. Poškodený musel byť hospitalizovaný, bol liečený konzervatívne, trpel bolesťami hlavy, boli najintenzívnejšie počas prvých 2-3 dní od úrazu, potom sa zmiernovali, po prepustení z nemocnice už boli minimálne. Počas liečby bol sebestačný pri bežných činnostiach, nebol odkázaný na pomoc inej osoby. Počas liečby sa nemal vystavovať slnečnému žiareniu ani vykonávať ťažšiu fyzickú prácu.

Na hlavnom pojednávaní znalec na doplňujúce otázky uviedol, že na zranenie, ktoré utrpel poškodený stačil jeden úder. K zraneniu došlo pôsobením tupého násillia a keďže došlo k zlomenine čelovej kosti, intenzita úderu musela byť stredne veľká až veľká. Mohlo vzniknúť pri údere tupým predmetom ale mohlo by vzniknúť aj úderom päťou. Najpravdepodobnejší bol úder z prednej strany, resp. sčasti z boku. Teoreticky je možný aj iný mechanizmus, ak by však padol na kameň, musela by byť minimálne nejaká tržná rana, ktorú poškodený nemal. Išlo o poranenie čelovej oblasti vľavo, kde úder smeroval na dosť veľkú plochu, násillie sa rozložilo na celú oblasť ľavej čelovej kosti a preto nedošlo k poškodeniu krytu kože. Došlo k poškodeniu životne dôležitého orgánu, lebo utrpel krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu vľavo v čelovej oblasti ale toto krvácanie bolo minimálne, ktoré sa vstrebalo podľa CT vyšetrenia už 6.8.2015, preto išlo o úraz ľahký. Ak by poškodený nevyhľadal lekárku pomoc mohlo dôjsť k poškodeniu jeho zdravia, krvácanie by sa mohlo zvýrazniť a mohlo by dôjsť k opuchu mozgu. Mechanizmus vzniku úrazu pádom na zem sa nedá vylúčiť, ale najpravdepodobnejší je úder tupým predmetom. Možný je aj mechanizmus úderom drevenou latou. Úder na rameno poškodeného resp. zranenia ramena neboli zaznamenané v dokumentácii. Po prepustení z ústavného liečenia, ak by nedodrжал poškodený liečebný režim, mohol pracovať, ale bolo potrebné dodržať liečebný režim 4 týždňov. U poškodenému nebola potrebná kardiopulmonálna resuscitácia, bezvedomie sa stanovuje na základe toho, čo pacient povie.

So súhlasom obžalovaného a prokurátorky bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok MUDr. Henriety Hollovej č. 10/2016 z Odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorej zistením bolo, že obžalovaný J. trpí zmiešanou poruchou osobnosti a zmiešanou úzkostno-depresívnou poruchou s panickými reakciami. V čase skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, svoje konanie ovládať, chápal zmysel svojho konania aj trestného konania. Užitím liekov sa nemenila trestná zodpovednosť. Nie je závislý od alkoholu ani iných omamných a psychotropných látok. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy:

Podľa zápisnice o trestnom oznámení bolo oznámenie podané dňa 10.8.2015 Z. K..

Podľa lekárskeho správ bol poškodený F. K. vyšetrený dňa 1.8.2015 o 22.00 h v NsP Spišská Nová Ves. Hospitalizovaný bol od 1.8. do 7.8.2015, po jeho prepustení do domáceho liečenia dňa 20.8.2015 absolvoval kontrolné CT vyšetrenie mozgu, ktoré bolo v norme a uviedol, že sa cíti dobre, občasné pobolievanie krku, 18.8.2015 bol na kontrole u všeobecnej lekárky MUDr. Hrebenárovej, kde uviedol, že sa cíti lepšie, občas bolesti hlavy s odporúčaním vyhýbať sa slnečnému žiareniu, neurol. kontrolu, ktorú absolvoval dňa 27.8.2015 kde opäť uviedol, že sa cíti dobre. Iné záznamy v zdravotnej dokumentácii nemá.

Podľa správy psychiatra MUDr. Františka Hamráka je obžalovaný jeho pacientom od 14.11.2011.

Podľa úradného záznamu polície oznamovala A., že je bitka, došlo k fyzickým napadnutiam.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu z 9.9.2015 vyplynulo, že miesto sa nachádza v Markušovciach v osade Za tehelňou. Miesto obhliadky sa nachádzalo po pravej strane miestnej komunikácie na trávnom poraste vedľa cesty cca 2 metre pred vchodom do záhrady rod. domu č. 201/5. K fotodokumentácii obžalovaný Imrich W. uviedol, že na fotke č. 1,2 nie je ich dom, na foto č. 4, 5 tiež nie je vidieť ich dom. Následne uviedol, že na foto 1 je ich dom, ten v pravom hornom rohu, neovakovaný, oplotenie ne je ich, na foto 2 vidieť ich okno na dome. Fotodokumentácia však nezachytáva miesto incidentu, ktoré bolo na ich pozemku pri vchodových dverách do rodinného domu.

Podľa prepisov z volaní na linku 158 bola vyslaná policajná hliadka na základe volania pani A.. Ďalšia oznamovateľka bitky sa predstavila ako Monika Klempárová, následne boli volania bez uvedenia volajúcej osoby a nakoniec bitku oznamovala osoba, ktorá sa predstavila ako M. W..

Podľa vyčíslenia liečebných nákladov Dôverou zdravotnou poisťovňou a.s. zo dňa 12.5.2016 bola poškodenému F. K. po úraze zo dňa 1.8.2015 poskytnutá zdravotná starostlivosť a preplatené lekárske úkony - spoločné liečebné a vyšetrovacie zložky, ústavná starostlivosť, špecializovaná ambulatná starostlivosť, lekárska služba prvej pomoci v súhrnnej výške 1.195,93 eur, súčasťou bol podrobný prehľad a náhrady vynaložených nákladov.

Zo správy Tatrasvit SVIT-SOCKS a.s., Svit z 5.5.2022 vyplynulo, že poškodený F. K. v ich spoločnosti v roku 2015 nepracoval v pracovnom pomere ani na dohodu o vykonaní práce. Zo správy spol. FALKE Slovakia s.r.o. Svit vyplynulo, že poškodený Dávid K. bol u nich zamestnaný od 4.5.2017 do 21.9.2017.

Podľa správy z miesta bydliska z 2.11.2015 správané obžalovaného J. W. nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Podľa správy z 28.11.2022 má obžalovaný v jeho blízkom okolí dobrú povest', jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Podľa hodnotenia Ústavom na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Prešov, kde vykonával posledný nepodmienečný trest odňatia slobody sa správal slušne a disciplinovane.

Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ obžalovaný osemkrát odsúdený pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť. Pred predmetným skutkom bol odsúdený štyrikrát, pričom sa neho v týchto prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne bol odsúdený ešte štyrikrát. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/59/2018 zo dňa 11.9.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/94/2018 z 12.12.2018 pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov a 10 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa rozsudku Okresného súdu Plzeň- mesto sp. zn. 7T/33/2014 z 15.10.2014, právoplatného 15.10.2014 bol uznaný vinným z prečinu krádeže bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Trestným rozkazom Okresného súdu Plzeň - mesto sp. zn. 10T/52/2015 z 14.5.2015, právoplatného 14.5.2015 bol uznaný vinným z prečinu krádeže a bol mu uložený trest vyhostenia v trvaní 4 rokov. Obžalovaný sa vyjadril, že bol mladý a hlúpy, opustila ho žena, zobrala deti, jeho nebavil život, teraz sa za to hanbí, no nevráti čas späť. Teraz vedie riadny život.

Zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/39/2016 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 19.4.2016, právoplatným dňa 19.5.2016 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov vrátane povinnosti uhradiť dlh na výživnom. Zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/39/2016 vyplynulo, že rozsudkom z 11.10.2016, právoplatným dňa 11.10.2016 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa evidencie priestupkov mal obžalovaný pred spáchaním skutku tri záznamy (dvakrát za prechod cez železnú trať mimo určeného priestoru a jeden za odmietnutie preukázania totožnosti). K dobe rozhodnutia vo veci mu pribudlo ďalších osem priestupkov. Podľa lustrácie generálnej prokuratúry nevedie sa voči nemu žiadne iné trestné stíhanie.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Imrich W. predložil lekárske správy ohľadom jeho zdravotného stavu, podľa ktorých je onkologický pacient, lieči na neurológii, hematológii, má naplánované kontroly na hepatológii, gastroenterológii, naďalej sa lieči psychiatricky.

Na hlavnom pojednávaní súd odmietol návrh obžalovaného na vykonanie dôkazu výsluchom príslušníkov PZ, ktorí boli privolaní na miesto incidentu za účelom možnej objektivizácie a presného určenia miesta incidentu a na vykonanie vyšetrovacieho pokusu za účasti znalca za účelom objektivizácie miesta incidentu ale aj priebehu možného mechanizmu vzniku zranenia poškodeného pre

nepotrebnosť. Výsluch policajtov by neprispel k skutkovému objasneniu veci, nakoľko neboli svedkami skutku, ale prišli potom, čo už nedochádzalo k fyzickému napádaniu a potom, čo poškodený F. K. bol so zranením odnesený domov. Vzhľadom na časový odstup od skutku by zároveň neboli s najväčšou pravdepodobnosťou ani schopní sa akokoľvek k ich postupu po zavolaní vyjadriť. Taktiež vyšetrovací pokus by neprispel k skutkovému objasneniu veci, nakoľko vždy by boli dve verzie o tom, kde došlo k fyzickej potýčke podľa toho, či by išlo o svedkov zo strany obžalovaného alebo svedkov zo strany poškodeného a vykonanie vyšetrovacieho pokusu by neprinieslo objasnenie tejto skutočnosti. Ani účasť znalca na vyšetrovacom pokuse nie je potrebná, nakoľko k možnému mechanizmu vzniku poranenia poškodeného F. K. znalec vedel a bol schopný objektívne sa vyjadriť aj bez vyšetrovacieho pokusu. Tiež súd odmietol návrh obžalovaného na vykonanie dôkazu oboznámením sa s fotografickým materiálom ich rodinného domu, ktorý predložil na poslednom hlavnom pojednávaní, nakoľko takýto dôkaz nie je možné objektívne vyhodnotiť.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil tak, ako je popísaný v odsudzujúcej časti výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný J. W. vyhlásil, že je nevinný. Na svoju obranu v podstate uviedol to, že on bol prvý fyzicky napadnutý Z. K. bejzbalovou palicou pri vchodových dverách ich domu, následne sa odohrala hromadná bitka medzi ním, jeho bratmi na jednej strane a rodinnými príslušníkmi rodiny Klempárovej na strane druhej, a to na ich záhrade. V rámci hromadnej bitky a pritom, že bola tma, mohol udrieť poškodeného F. K. hocikto. W., aby niekto spadol na zem.

Obranu obžalovaného potvrdzovali vypočutí svedkovia zo strany jeho rodinných príslušníkov, medzi ktorými boli však také rozpory, že nevyzneli vierohodne a presvedčivo.

Svedok M. W. uviedol, že sa bili traja bratia s rodinou K., bola tma a udrieť poškodeného mohol ktokoľvek. Vyšiel von brat Imrich, hneď dostal úder a začal sa s nimi biť. Uviedol, že K. mali laty v rukách ale tiež, že aj oni mali v rukách laty. Výpoveď svedka bolo ťažko hodnotiť ako pravdivú, nakoľko bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uvádzal, že on pri bitke nebol, nič nevidel a vie len to, čo mu povedal obžalovaný. Aj keď z výsluchov ostatných svedkov bolo preukázané, že pri incidente bol a dokonca bola aktívny, vzhľadom k tomu, že v trestnom konaní poskytol dve úplne odlišné verzie výpovede o priebehu skutku, nie je možné vyhodnotiť, čo z toho, čo uviedol na hlavnom pojednávaní je vlastne pravdou a čo už nie je.

Ďalšou svedkyňou, ktorá vypovedala v prospech obžalovaného bola jeho matka P. W.. Jej výpoveď nebola presvedčivá vzhľadom na viaceré rozpory s výpoveďami ostatných svedkov, či obžalovaného. Na rozdiel od obžalovaného a svedka M. W. tvrdila, že v rámci hromadnej bitky jej synovia nemali nič v rukách, dokonca, že ani nemali mať odkiaľ laty, avšak obžalovaný J. W. a M. W. potvrdili, že si zobrali do rúk laty a s nimi sa bili. Svedkyňa uviedla, že von vyšla aj dcéra Zuzana, svedkyňa Zuzana H. však uviedla, že vonku nebola. Svedkyňa k predloženej fotodokumentácii z miesta obhliadky činu tvrdila, že na žiadnej z fotografií nie je ich dom, avšak nielen svedkovia z rodiny K. ale aj samotný obžalovaný J. W. potvrdil, že na prvých dvoch fotkách je vpravo hore ich dom a vidieť ich oplotenie. Z jej výpovede bolo cítiť snahu skresľovať priebeh skutku v prospech obžalovaného a v neprospech poškodeného. Svedkyňa najprv tvrdila, že poškodený Dávid K. stál, neskôr uviedla, že bitka skončila tým, že poškodený Dávid K. spadol, pritom obžalovaný napríklad celý čas tvrdil, že poškodený nespadol. Odvolávala sa na tmu, ktorá mala byť na záhrade, ale zároveň čo sa týkala obrany konania synov k tomu sa vedela vyjadriť a v podstate na tmu sa odvolala, keď to bolo potrebné.

Taktiež svedkyňa D. H. -sestra obžalovaného nevypovedala presvedčivo, keďže na hlavnom pojednávaní popisovala skutok, ktorý mal začať napadnutím jej brata obžalovaného J. W., ďalej malo ísť o konanie bratov v sebaobrane, pritom viackrát uviedla, že vonku nebola, nemala z domu výhľad na záhradu, ale zároveň vedela, že sa to odohralo na záhrade a popísať ľudí, ktorí tam mali byť. Tiež sa rozporne vyjadrila ohľadom predmetov, ktoré mali mať v rukách K., keď na hlavnom pojednávaní uviedla, že či K.ovci mali niečo v rukách nevie a v prípravnom konaní tvrdila, že mali v rukách sekery, nože, mačety, čiže ešte aj predmety, ktoré neuvádzal žiadny iný svedok. Zároveň v prípravnom konaní neuvádzala, že obžalovaného J. W. napadol Z. Klempár, čo ale už uviedla na hlavnom pojednávaní. Rozpory vo výpovediach odôvodňovala nepresvedčivo s tým, že v prípravnom konaní vypovedala v šoku

a strese, čo ale nebolo presvedčivé tvrdenie, pretože v prípravnom konaní išlo o výpoveď s odstupom osem mesiacov od skutku. Tak ako aj jej matka poprela, aby na vyhotovenej fotodokumentácii z miesta činu bol niekde ich dom, pričom sám obžalovaný potvrdil, že v pravom hornom rohu je zadná časť ich domu a vidieť ich plot.

Tiež výpovede svedkov T. W. a T. W., ktoré boli prečítané z prípravného konania, pretože na hlavnom pojednávaní títo svedkovia odmietli vypovedať, obsahovali zrejme rozpory s ostatnými výpoveďami svedkov. Svedok T. W. tvrdil, že vyšiel z domu na krik, pritom svedok T. W. uviedol, že on išiel po T. W., aby videl bitku. Podľa výpovede T. W. rodina K. mala byť hneď za oplotením domu, pričom podľa obžalovaného a svedkov bitka bola pred ich rodinným domom. Svedok T. W. zase tvrdil, že videl ako F. K. udrel bejzbalkou po ramene J. W., keď otvoril dvere, pričom obžalovaný J. W. tvrdil, že ho tam mal udrieť Z. K..

Všetci títo svedkovia popisovali veľkú hromadnú bitku s rôznymi predmetmi ako palice, bejzbalky, s ktorými mali prísť viacerí ľudia z rodiny K. a nevyhnutnú obranu bratov Pechovcov pred agresívnym správaním sa K., avšak takýto priebeh incidentu je v rozpore s tým, že v podstate nikto v rámci tohto konfliktu nebol zranený tak, aby si to vyžiadalo nejaké lekárske ošetrenie okrem poškodeného F. K..

Na strane druhej boli výpovede poškodeného F. K. a jeho rodinných príslušníkov. Z výpovedí nielen ich ale aj svedkov zo strany obžalovaného bolo zrejme, že pri incidente minimálne bol F. K., Z. K., J. K., R. W.. Na základe ich výpovedí bolo preukázané, že poškodeného F. K. udrel dvakrát palicou obžalovaný J. W., pričom v dôsledku úderov spadol na zem a ostal ležať. K. úder nevidel svedok Z. K., potvrdil však, že W. mali niečo v rukách, asi palice. B. J. K. a svedok R. W. potvrdili, že poškodeného F. K. udrel palicou práve obžalovaný Imrich W.. Svedkyňa J. K. zhodne ako poškodený F. K. uviedla, že k tomu došlo v rámci toho, ako poškodený prišiel na pomoc otcovi Z. K. a keď poškodený stál za ním. Poškodený sa vyjadril, že obžalovaného videl ako sa zahnal na otca, ale drevenou latou udrel jeho. Nakoľko poškodený v konaní pred súdom odmietol vypovedať, nebolo možné bližšie zistiť v akej polohe bol, keď ho zasiahol úder do hlavy, túto skutočnosť nevedeli objasniť ani ďalší svedkovia, ktorí vypovedali, pričom to bolo dôležité, pretože to malo byť v tej súvislosti, že pomáhal otcovi zo zeme, dvíhal ho. Títo svedkovia zhodne uviedli, že k úderu poškodeného došlo na ceste pred rodinným domom W. a nie na ich záhrade. Uvedenému tvrdeniu nasvedčovala aj výpoveď svedka T. K., ktorý síce bitku, resp. útok na poškodeného nevidel, ale potvrdil, že po jeho príchode poškodený ležal na zemi na ceste, ktorá je za rodinným domom W.. Súd nezistil dôvod, prečo by títo svedkovia mali krivo usvedčovať práve obžalovaného J. W. zo skutku, keďže predtým nemali s ním žiadny problém ani konflikt a prišli tam kvôli svojej dcére A., ktorá žila s jeho bratom Q..

Na základe týchto výpovedí mohol súd ustáliť iba to, že k napadnutiu poškodeného F. K. úderom do hlavy došlo na ceste za oplotením rodinného domu obžalovaného, teda na mieste verejnosti prístupnom, ktoré bolo aj fotograficky zadokumentované v rámci obhliadky miesta činu. Nebolo pochybné, že obžalovaný J. W. mal v ruke latu, čo sám potvrdil a z výpovedí J. K., F. K. a R. W. bolo preukázané, že práve on udrel poškodeného po hlavu, pričom poškodený spadol a ostal ležať na chrbte. Snaha rodinných príslušníkov obžalovaného poukazovať na to, že bitka sa odohrala na dvore bola snahou, aby obžalovaný nebol trestne zodpovedný za prípadný prečin výtržníctva. Znaleckým dokazovaním bolo potvrdené, že najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku zranenia poškodeného F. K. bol úder tupým predmetom silou strednej až veľkej intenzity spredu. Znalec sa vyjadril aj k iným mechanizmom vzniku takéhoto zranenia, kde je logické, že môže byť viac mechanizmov, ale je potrebné to hodnotiť v súvislosti s ostatnými dôkazmi. Do úvahy prichádzajúci mechanizmus vzniku zranenia pádom, znalec zhodnotil ako nepravdepodobný, pretože by v tom prípade mala byť prítomná aj nejaká trzná rana, ktorú ale poškodený nemal.

Takto vykonané dokazovanie usvedčilo obžalovaného J. W. zo spáchania skutku, ale na základe výsledkov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania súd nemal jednoznačne preukázané, aby obžalovaný konal v úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, ale jednoznačne možno skonštatovať, že keď v rámci bitky použil latu ako zbraň a udrel ňou poškodeného do hlavy, musel vedieť, že môže spôsobiť ujmu na zdraví. Pri hodnotení úmyslu obžalovaného súd vychádzal z jeho konania, motívu a pohnútok ako aj okolnosťami priebehu skutku. Tu je nutné uviesť, že obžalovaný J. W. podľa výpovede poškodeného F. K. sa zahnal a chcel udrieť otca Z. K., ktorého on dvíhal zo zeme. Z tohto popisu udalosti poškodeným nie je zrejme a nemožno zistiť, či teda bol udretý obžalovaným

smerujúc od začiatku, aby zasiahol hlavu poškodeného alebo to bolo v dôsledku priebehu udalosti v tom, že dvíhal otca a pritom, že sa aj on hýbal obžalovaný zasiahol práve jeho hlavu a rameno popritom, že vlastne chcel udrieť svedka Z. K.. Z výpovede žiadneho svedka nie je možné presne určiť predmet, ktorým bol poškodený udretý, v podstate najviac ho popísal obžalovaný ako okrúhlu latu cca pol metrov. Jednoznačne však možno ustáliť, že vzhľadom na použitie drevenej palice a fyzického útoku na iné osoby je preukázaný jeho úmysel ublížiť inému na zdraví, a teda jeho úmysel smerujúci k ublíženiu na zdraví bol preukázaný, ale aby jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, to sa súdu bez pochybností preukázať nepodarilo. Následkom jeho konania bola ujma na zdraví poškodeného F. K., ktorý v dôsledku zranenia bol sedem dní hospitalizovaný v nemocnici a následne bol v domácej liečbe, pričom podľa znaleckého zistenia objektívna doba liečenia bola v dĺžke 4 týždňov, čomu zodpovedali aj lekárske správy z kontrol, ktoré poškodený absolvoval, podľa ktorých mal ustupujúce bolesti hlavy. Svedkovia z rodiny obžalovaného uvádzali, že poškodený po prepustení z nemocnice mal ísť pracovať do Čiech, alebo do Svitú. Tieto tvrdenia ale ostali nepreukázané objektívnymi dôkazmi, preto ostali v rovine tvrdenia svedkov, ktorý to mali mať iba z počutia a z výpovedí ktorých bola preukázaná zrejmä snaha vypovedať v prospech obžalovaného.

Preto súd oproti obžalobe upravil skutkovú vetu, do ktorej okrem iného nepočal ani tvrdenie, že poškodený F. K. potom, čo spadol, upadol do bezvedomia. Uvedenú skutočnosť tvrdil svedok T. K., nevedel sa však vyjadriť z čoho bezvedomie vyvodil, taktiež u ďalších svedkov boli preukázané rozporné tvrdenia o tom, v akom stave bol poškodený F. K. po udretí obžalovaným, aké mal vonkajšie viditeľné zranenia, ako sa správal. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že poškodený utrpel zranenie ľahké, nebol v dôsledku úrazu bezprostredne ohrozený na živote, nedošlo k poškodeniu dôležitého orgánu s možným smrteľným následkom, preto nepočal do skutkovej vety tvrdenie o tom, že pri takomto mechanizme vzniku úrazu mohlo dôjsť aj k opuchnutiu mozgu, krvácaniu do mozgového tkaniva, čo by bezprostredne ohrozovalo život poškodeného, pretože k tomu reálne nedošlo a na takéto tvrdenie by bolo teda potrebné preukázať iné, závažnejšie resp. agresívnejšie konanie obžalovaného a nie také, ktorým spôsobil zranenie z medicínskeho hľadiska ľahké.

Obžalovaný J. W. teda svojim konaním po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, pretože na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou ako aj skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví. Podľa § 138 písm. a) Tr. zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu so zbraňou, za ktorú je možné v zmysle § 122 ods. 3 Tr. zákona považovať aj drevenú latu keďže ide o vec, ktorou mohol byť útok proti telu dôraznejší.

Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu pokojného občianskeho spoluzitia pred útokmi narušujúcimi verejný poriadok ako aj ochranu ľudského zdravia.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31 a § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Tr. poriadku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a pritažujúcich okolností. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť. Pritažuje mu to, že spáchal vic trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona. Súd nemá za to, že je u obžalovaného daná pritažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený, pretože

štyri odsúdenia, ktoré mal evidované predtým, ako sa dopustil trestnej činnosti v predmetnej trestnej veci má zahladené, resp. platí u nich fikcia, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

U obžalovaného by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože sa dopustil skutku skôr ako bol vyhlásený rozsudok, v danom prípade trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/39/2016. Avšak po predbežnom posúdení tohto odsúdenia vzhľadom k tomu, že mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom skúšobná doba mu skončila 20.5.2018 súd ustálil, že už platí zákonná fikcia, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, lebo do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby sa nerozhodlo podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona.

Preto súd uložil trest samostatný, podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona - zásad o zbiehajúcej sa trestnej činnosti úhrnný trest odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný, čo bol v danom prípade prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona (s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky), za súčasného použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, teda po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností, a to na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd dospel k záveru, že pre naplnenie účelu trestu sa u obžalovaného vyžaduje pôsobenie trestom odňatia slobody vzhľadom na okolnosti spáchania trestnej činnosti, na to, že sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov ako aj jeho predchádzajúci život, kedy už bol zistený sklon páchať trestnú činnosť. Takto uložený trest odňatia slobody mu zároveň súd podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, pričom zohľadnil dlhú dobu, ktorá prešla od spáchania skutku, skutočnosť, že po poslednom výkone trestu v roku 2018 sa nedopustil inej trestnej činnosti.

Súd má za to, že takto uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s prihliadnutím na určenú dĺžku skúšobnej doby dostatočne zohľadňuje okolnosti spáchaného skutku a takto je trestom spravodlivým a dostatočným na to, aby splnil účel sledovaný Trestným zákonom v tom, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V súvislosti s rozhodovaním o škode súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému F. K. škodu vo výške 2.059,20 eur z titulu bolestného a poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 1.195,93 eur, keďže poškodení sa v trestnom konaní so svojimi nárokmi pripojili riadne a včas a súd nemal pochybnosti o oprávnenosti týchto nárokov. Pri určení výšky náhrady za bolesť súd vychádzal z bodového ohodnotenia zranení poškodeného určeného znalcom MUDr. Róbertom Slavkovským v podanom znaleckom posudku, t.j. 120 bodov, ktoré si súd osvojil a sumy 17,16 eur za jeden bod určenej v zmysle ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky. Výška škody, ktorá vznikla zdravotnej poisťovni bola riadne preukázaná podrobným vyčíslením nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenému Dávidovi Klempárovi.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.